

Ik ben geboren onder een slecht gesternte, dat is wat mijn moeder altijd zei. Het was herfst , extreem koud en nat en dat niet alleen er was die verdomde oorlog, die ons arme boeren nog verder de dieperik in dreef. De oogst was mislukt, het hout was doornat en de voorbijtrekkende troepen hadden hun sporen nagelaten. Een extra mond te voeden was het minst van hun wensen.

Het slecht gesternte bleef mij achtervolgen. Ik werd zwanger op mijn achttiende. Het was trouwen van moetens. Ik heb Jeff leren kennen tijdens het koewachten. Hij liep met zijn koe altijd langs hetzelfde stukje weg. Zo kwamen we aan de praat en van het één kwam het ander. Jeff was nog niet van de slechtste, maar er zat ook geen pit in. Overleven dat is alles wat we deden.

Ik kreeg twee kinderen. Calvijn en Albert. Calvijn was een verstandig knaapje. Hij zou het er wel goed vanaf gebracht hebben, moest hij niet door een stom voorval vermoord zijn door een omhoog gevallen stalknecht. Ik vergeef het hem nooit !

Daar stopte het voor mij. Tegenslag na tegenslag en daar bovenop mijn eerstgeborene verliezen.

Wij brouwden alcohol. Vroeger voor de illegale verkoop, maar nu dronk ik hem zelf. De bedwelmende dampen volstonden niet meer om mijn zorgen te vergeten.

Mijn leven heeft niets goed voortgebracht en dat is alles wat ik te zeggen heb....

Maria dijkers  
1916-1960